

Arrest

nr. 278 248 van 3 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen, X en X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN, die tevens de tweede en derde verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Postrip, Shkodër (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. Zo'n elf jaar geleden huwde u met B. F. (...) (O.V. (...)) en gingen jullie inwonen bij zijn ouders. Jullie hebben samen twee kinderen. In februari 2021 ontving uw echtgenoot op zijn telefoon een aantal dreigende berichten gericht aan zijn familie van een onbekend nummer. F. (...) probeerde bij een

aantal operatoren de eigenaar van dit nummer te achterhalen, maar deze konden hem niet helpen. F. (...) was ervan overtuigd dat deze berichten te maken hadden met de arrestatie van zijn vader enkele jaren eerder. Zijn vader werd toen samen met twee vrouwen, pooiers in een prostitutienetwerk, gearresteerd. Uw schoonvader werd vrijgelaten, maar de twee vrouwen werden veroordeeld en kregen een gevangenisstraf. Op 2 augustus 2021 werd u, nadat u uw kinderen met de fiets bij uw moeder had afgezet, tegengehouden door een wagen met twee personen erin. Zij dwongen u in de wagen en één van hen verkrachtte u terwijl de andere buiten wachtte. Er werd u gezegd hierover tegen niemand iets te vertellen anders zouden zij u nog een keer tegenhouden en u vermoorden. Hierna werd u uit de wagen geduwd waarbij u tevens aan uw knieën en rechterarm gewond raakte. U keerde naar huis en wanneer uw echtgenoot 's avonds thuis kwam, vertelde u hem dat u van de fiets gevallen was. Soms denkt u dat deze verkrachting te maken heeft met de arrestatie van uw schoonvader en de bedreigingen die uw echtgenoot in februari 2021 ontving. U wilt niet dat uw echtgenoot van deze verkrachting verneemt omdat u vreest dat hij zal scheiden van u en de voogdij over de kinderen zal nemen. U wilt ook niet dat uw familie dit te weten komt omdat zij zich anders zorgen zouden maken. Na deze gebeurtenis bleef u overdag binnen uit angst en sliep u 's nachts slecht. Omdat u zich in Albanië niet meer veilig voelde, stelde u uw echtgenoot voor om Albanië te verlaten. U vertelde hem dat dit was om jullie kinderen een betere toekomst te geven. Uw echtgenoot ging hiermee akkoord en op 26 september 2021 verlieten jullie legaal Albanië. Op 28 september 2021 kwamen jullie in België toe. Op 29 september diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; kopieën van de paspoorten van uw kinderen A. (...) en E. (...).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal blijkt dat u ook een vrouwelijk protection officer en vrouwelijke tolk wenste. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het commissariaat-generaal, en werd er u een vrouwelijke protection officer en tolk toegekend.

U gaf tevens aan dat u wenst dat uw echtgenoot niet op de hoogte wordt gesteld van uw persoonlijke problemen. Bijgevolg werden uw dossiers gescheiden.

U vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens dat u mentale problemen heeft en nood heeft aan een psycholoog. U voegde hier op het Commissariaat-generaal aan toe dat u in het opvangcentrum wel hulp heeft gevraagd, maar er tot nu toe niets is geregeld (CGVS, p. . U legt evenwel geen enkel begin van bewijs neer waaruit blijkt dat u mentale problemen heeft, noch waaruit blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavig procedure.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming deels steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot B. F. (...) (O.V. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U stelde Albanië verlaten te hebben nadat u in februari 2021 een bedreiging gericht aan uw familie ontving op uw telefoon (CGVS, p. 6).

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u op 27 februari 2021 een bedreiging op uw telefoon ontving en u en uw echtgenote vervolgens veel angst kenden (CGVS, p. 6). Desondanks verlieten u en uw gezin Albanië pas op 24 september 2021, of zo'n zeven maanden na deze eenmalige bedreiging (CGVS, p. 4, 8). Uw repliek dat u Albanië pas zoveel maanden later verliet omdat u de stress van de angst niet meer aankon (CGVS, p. 8), weet moeilijk te overtuigen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u trouwens pas in september 2021 vertrokken te zijn omdat u dan pas het geld had om Albanië te verlaten (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), wat u bevestigde bij het CGVS (CGVS, p. 11).

Voorts blijkt uit uw verklaringen en de stempels uit uw neerlegde paspoort dat u voor uw komst naar België, op 24 september 2022, van 3 tot en met 23 september 2021 in Griekenland verbleef. U gaf aan dat u met een vriend had afgesproken dat u daar zou gaan werken in een restaurant (CGVS, p. 11). Hoewel u hier een aantal weken verbleef, diende u hier geen verzoek om internationale bescherming in. Uw uitleg dat u dit niet deed omdat u er alleen was, u er ging werken en u vervolgens uw familie zou ophalen (CGVS, p. 11), kan hier niet weerhouden worden. Immers van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u dit niet deed en nadien zelfs, al was het maar kortstondig, terugkeerde naar Albanië om uw gezin op te halen (CGVS, p. 11), ondermijnt op ernstige wijze uw ingeroepen vrees en uw voorgehouden vluchtrelaas.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u niet weet tot welke straffen de twee dames, die u ervan verdenkt u via tekstbericht in februari 2021 bedreigd te hebben en die samen met uw vader waren gearresteerd, effectief werden veroordeeld. Uw broer sprak enkel met de advocaat van uw vader die er van uit ging dat de dames tot twee of drie jaar zouden veroordeeld worden. Erop gewezen dat u een vonnis neerlegde waarin uw vader en de twee dames veroordeeld werden volgens uw verklaringen (CGVS, p. 5), kwam u niet verder dan te stellen dat u het niet aankon en dat het u niet interesseert, een verklaring die bezwaarlijk kan weerhouden worden als verschoning voor uw gebrek aan kennis inzake een kernelement van uw vrees. U weet trouwens evenmin met zekerheid of de dames intussen werden vrijgelaten (CGVS, p. 9). Verder is het op zijn minst opmerkelijk dat u nooit informeerde bij uw vader, die bij u thuis woonde, of hij ook nog problemen kende. Dat u verklaarde dat dit geen zin had omdat zij het op u gemunt hadden (CGVS, p. 8), volstaat in alle redelijkheid niet als verklaring. Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw vrees doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, quod non in casu. Hierbij dient aangestipt te worden dat u evenmin naging of iemand anders van uw familie, zijnde uw moeder, broer en of zus dergelijke problemen kende (CGVS, p. 9).

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat één bedreiging per tekstbericht onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u geen verdere problemen meer kende in de zeven maanden waarin u nadien nog in Albanië verbleef (CGVS, p. 8), waardoor uit deze eenmalige bedreiging van februari 2021 evenmin anno 2022 enig actueel risico op vervolging of ernstige schade kan afgeleid worden.

U maakte verder niet aannemelijk dat u voor deze bedreiging of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Omdat u bang was deed u geen aangifte van de bedreiging (CGVS, p. 5-7, p. 10). U meent immers dat er in Albanië geen staat is en dat daders mits betaling kunnen vrijkomen (CGVS, p. 10). U ziet hoeveel daders vrijgelaten worden (CGVS, p. 10). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen.

Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U brengt bovendien geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten van uw land. U komt wat dit betreft niet verder dan te stellen dat u wel een aangifte kan doen, maar u vraagt zich af waar u terecht kan indien een dader terug vrijkomt (CGVS, p. 10). In het licht van voorgaande informatie aangaande de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Albanië volstaat dergelijke algemene repliek niet om te besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon

die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Uw identiteit noch de veroordeling van uw vader word hier betwist. De ware omstandigheden waarin de bedreiging via tekstbericht werd verstuurd kunnen uit het ingediende screenshot van de bedreiging niet achterhaald worden. Evenmin volstaat het screenshot om te gewagen van een actuele vrees, noch om te besluiten dat u geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten in geval van problemen.”

Ook wat betreft de door u aangehaalde verkrachting van augustus 2021, waarvan u soms denkt dat deze verband houdt met de bedreiging die uw echtgenoot ontving in februari 2021 (CGVS, p. 6, 9), dient vastgesteld te worden dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de zoals hierboven beschreven aanwezige beschermingsmogelijkheden in Albanië. U heeft immers in Albanië naar aanleiding van deze problemen nooit de politie gecontacteerd. U verklaarde dat u niet naar de politie was gegaan omdat u bang was na de doodsbreedrengingen die uw belagers hadden geuit en u niet wou dat uw familie die zich zorgen zou maken. U wou evenmin dat uw schoonfamilie en uw echtgenoot – die van u zou scheiden en het hoederecht over de kinderen zou nemen - op de hoogte zouden raken (CGVS, p. 5, 6). Dergelijke replieken zijn evenwel ontoereikend om uw nalaten te verschonen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Waar u vreest dat uw echtgenoot van u zou scheiden het hoederecht over de kinderen zou hebben, moet trouwens opgemerkt worden dat u zich nooit informeerde over uw rechten in deze (CGVS, p. 6-7). Dat uw echtgenoot zou willen scheiden – wat niet meer is dan een hypothetische vrees – (CGVS, p. 6) is op zich onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft dat u mentale problemen heeft en dat u hiervoor een psycholoog nodig heeft, stelde u dat psychologische hulp in Albanië niet veel voorstelt en zij meestal enkel medicatie voorschrijven tegen stress (CGVS, p. 7). U baseerde zich hiervoor evenwel enkel op wat u vernomen had via kennissen (CGVS, p. 7). Uit niets blijkt dan ook dat u geen beroep kan doen op de in Albanië aanwezige gezondheidsinfrastructuur.

Derhalve dient ook uw verzoek kennelijk ongegrond verklaard te worden.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en deze van uw kinderen worden hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

Vooreerst duidt de Raad erop dat waar verzoekende partij de beoordeling in de bestreden beslissing aangaande de bijzondere procedurele noden in haar hoofde lijkt te betwisten, dienaangaande in de bestreden beslissing als volgt wordt geoordeeld: “Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal blijkt dat u ook een vrouwelijk protection officer en vrouwelijke tolk wenste. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het commissariaat-generaal, en werd er u een vrouwelijke protection officer en tolk toegekend.

U gaf tevens aan dat u wenst dat uw echtgenoot niet op de hoogte wordt gesteld van uw persoonlijke problemen. Bijgevolg werden uw dossiers gescheiden.

U vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens dat u mentale problemen heeft en nood heeft aan een psycholoog. U voegde hier op het Commissariaat-generaal aan toe dat u in het opvangcentrum wel hulp heeft gevraagd, maar er tot nu toe niets is geregeld (CGVS, p. . U legt evenwel geen enkel

begin van bewijs neer waaruit blijkt dat u mentale problemen heeft, noch waaruit blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavig procedure.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen. Zij beperkt zich dienaangaande tot een verwijzing naar het seksueel geweld waarvan zij het slachtoffer werd, doch, hoewel begrip kan worden opgebracht voor de mentale impact die dergelijke gebeurtenis op haar had, kan dit niet volstaan om aan te tonen dat zij lijdt aan mentale problemen, laat staan dat deze mentale problemen van die aard zijn dat zij haar verhinderen op volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure. Verzoekende partij blijft tot op heden in gebreke desbetreffend enig begin van bewijs neer te leggen.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming in hoofdorde steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, F. B., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 275 608. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich desbetreffend in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 26 april 2022.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 278 247 van 3 oktober 2022 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan F. B. Het arrest genomen in hoofde van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shkodër, Albanië en heeft u de Albanese nationaliteit. Voor uw huwelijk woonde en werkte u gedurende acht jaar in Italië. Na uw huwelijk met B. S. (...) (O.V. (...)) een tiental jaar geleden, gingen jullie in Shkodër bij uw ouders inwonen. Samen hebben jullie twee kinderen. Op 29 maart 2018 werd uw vader samen met twee vrouwen – in de woning van één van deze twee vrouwen – aangehouden. Hij en deze twee vrouwen werden beschuldigd van prostitutiehandel. Uw vader kwam na twee of drie dagen vrij en trok opnieuw bij jullie in. U vermoedt dat hij geld heeft betaald om vrijgelaten te worden. Er volgde een proces waarbij uw vader veroordeeld werd tot 18 maanden gevangenisstraf en een geldboete. Uw vader verbleef echter thuis met huisarrest. Ook de twee vrouwen werden veroordeeld. U hoorde dat zij hiervoor twee of drie jaar gevangenisstraf konden krijgen, maar u heeft nooit het vonnis gelezen. Op 27 februari 2021 ontving u op uw telefoon van een onbekend nummer een tekstbericht waarin u en uw familie bedreigd werden en dat u de politie niet mocht contacteren. U vertelde dit aan uw echtgenote. Jullie maakten zich beiden zorgen. U belde het nummer op, maar u kreeg steeds voicemail. Hierdoor kwam u te weten dat het om een nummer ging van de telecomoperator Vodaphone. U ging bij Vodaphone langs om erachter te komen aan wie dit nummer toebehoorde, maar zij hadden het recht niet u deze informatie te geven. U vermoedt dat dit bericht afkomstig is van de twee vrouwen die samen met uw vader veroordeeld werden of van familieleden van hen. U vermoedt eveneens dat deze twee vrouwen op het moment dat u het bericht ontving vrijgelaten waren uit de gevangenis. U ging niet naar de politie omdat zij u niet kunnen beschermen en zij criminelen steeds vrijuit laten gaan. U en uw echtgenote hadden vervolgens angst en omdat jullie met zoveel angst niet konden leven besloten jullie Albanië te verlaten. U ging eerst nog in september 2021 in Griekenland werken als kok. U wou uw familie laten overkomen, maar omwille van Covid-19 sloot alles er. U keerde na enkele weken terug naar Albanië en op 24 september 2021 reisde u samen met uw gezin naar België waar jullie op 27 september 2021 toekwamen. Op 29 september 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort; uw originele identiteitskaart; uw originele rijbewijs; een kopie van een vonnis, d.d. 5 juni 2018, betreffende de veroordeling van uw vader H. B. (...); een screenshot van een tekstbericht waarin bedreigingen worden geuit aan uw adres.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U stelde Albanië verlaten te hebben nadat u in februari 2021 een bedreiging gericht aan uw familie ontving op uw telefoon (CGVS, p. 6).

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u op 27 februari 2021 een bedreiging op uw telefoon ontving en u en uw echtgenote vervolgens veel angst kenden (CGVS, p. 6). Desondanks verlieten u en uw gezin Albanië pas op 24 september 2021, of zo'n zeven maanden na deze eenmalige bedreiging (CGVS, p. 4, 8). Uw repliek dat u Albanië pas zoveel maanden later verliet omdat u de stress van de angst niet meer aankon (CGVS, p. 8), weet moeilijk te overtuigen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u trouwens pas in september 2021 vertrokken te zijn omdat u dan pas het geld had om Albanië te verlaten (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), wat u bevestigde bij het CGVS (CGVS, p. 11).

Voorts blijkt uit uw verklaringen en de stempels uit uw neerlegde paspoort dat u voor uw komst naar België, op 24 september 2022, van 3 tot en met 23 september 2021 in Griekenland verbleef. U gaf aan dat u met een vriend had afgesproken dat u daar zou gaan werken in een restaurant (CGVS, p. 11). Hoewel u hier een aantal weken verbleef, diende u hier geen verzoek om internationale bescherming in. Uw uitleg dat u dit niet deed omdat u er alleen was, u er ging werken en u vervolgens uw familie zou ophalen (CGVS, p. 11), kan hier niet weerhouden worden. Immers van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u dit niet deed en nadien zelfs, al was het maar kortstondig, terugkeerde naar Albanië om uw gezin op te halen (CGVS, p. 11), ondermijnt op ernstige wijze uw ingeroepen vrees en uw voorgehouden vluchtrelaas.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u niet weet tot welke straffen de twee dames, die u ervan verdenkt u via tekstbericht in februari 2021 bedreigd te hebben en die samen met uw vader waren gearresteerd, effectief werden veroordeeld. Uw broer sprak enkel met de advocaat van uw vader die er van uit ging dat de dames tot twee of drie jaar zouden veroordeeld worden. Erop gewezen dat u een vonnis neerlegde waarin uw vader en de twee dames veroordeeld werden volgens uw verklaringen (CGVS, p. 5), kwam u niet verder dan te stellen dat u het niet aankon en dat het u niet interesseert, een verklaring die bezwaarlijk kan weerhouden worden als verschoning voor uw gebrek aan kennis inzake een kernelement van uw vrees. U weet trouwens evenmin met zekerheid of de dames intussen werden vrijgelaten (CGVS, p. 9). Verder is het op zijn minst opmerkelijk dat u nooit informeerde bij uw vader, die bij u thuis woonde, of hij ook nog problemen kende. Dat u verklaarde dat dit geen zin had omdat zij het op u gemunt hadden (CGVS, p. 8), volstaat in alle redelijkheid niet als verklaring. Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw vrees doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, quod non in casu. Hierbij dient aangestipt te worden dat u evenmin naging of iemand anders van uw familie, zijnde uw moeder, broer en of zus dergelijke problemen kende (CGVS, p. 9).

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat één bedreiging per tekstbericht onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u geen verdere problemen meer kende in de zeven maanden waarin u nadien nog in Albanië verbleef (CGVS, p. 8), waardoor uit deze eenmalige bedreiging van februari 2021 evenmin anno 2022 enig actueel risico op vervolging of ernstige schade kan afgeleid worden.

U maakte verder niet aannemelijk dat u voor deze bedreiging of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen

doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Omdat u bang was deed u geen aangifte van de bedreiging (CGVS, p. 5-7, p. 10). U meent immers dat er in Albanië geen staat is en dat daders mits betaling kunnen vrijkomen (CGVS, p. 10). U ziet hoeveel daders vrijgelaten worden (CGVS, p. 10). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U brengt bovendien geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten van uw land. U komt wat dit betreft niet verder dan te stellen dat u wel een aangifte kan doen, maar u vraagt zich af waar u terecht kan indien een dader terug vrijkomt (CGVS, p. 10). In het licht van voorgaande informatie aangaande de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Albanië volstaat dergelijke algemene repliek niet om te besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Uw identiteit noch de veroordeling van uw vader word hier betwist. De ware omstandigheden waarin de bedreiging via tekstbericht werd verstuurd kunnen uit het ingediende screenshot van de bedreiging niet achterhaald worden. Evenmin volstaat het screenshot om te gewagen van een actuele vrees, noch om te besluiten dat u geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten in geval van problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen

vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij Albanië verlaten heeft nadat zij in februari 2021 een bedreiging gericht aan haar familie op haar telefoon ontving (notities CGVS d.d. 11/04/2022, p. 6).

2.2.4. De Raad stelt in dit verband evenwel vooreerst vast dat de houding van verzoekende partij allerminst in overeenstemming te brengen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zoals reeds terecht in de bestreden beslissing wordt gesteld, blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij immers dat zij en haar gezin Albanië pas op 24 september 2021 verlieten, i.e. ongeveer zeven maanden na de eenmalige bedreiging op 27 februari 2021. Nochtans gaf verzoekende partij aan dat zij en haar echtgenote sindsdien veel angst kenden (notities CGVS d.d. 11/04/2022, p. 6). Hiermee geconfronteerd, stelde verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud aanvankelijk louter dat zij Albanië pas zoveel maanden later verliet omdat zij de stress van de angst niet meer aankon (notities CGVS d.d. 11/04/2022, p. 8). Zij en haar echtgenote namen pas het besluit om Albanië te verlaten amper twee weken voor hun vertrek uit het land (notities CGVS d.d. 11/04/2022, p. 8). Pas toen zij gewezen werd op haar eerdere verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in september 2021 vertrok omdat zij dan pas het geld had om Albanië te verlaten, bevestigde zij dat dit inderdaad het geval was (notities CGVS d.d. 11/04/2022, p. 11). Gezien deze inconsistente verklaringen, komt de loutere herhaling in haar verzoekschrift dat zij Albanië niet eerder konden verlaten omdat zij niet voldoende geld hadden dan ook geenszins overtuigend over. Indien zij werkelijk voor hun leven vreesden, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zij zichzelf eerder in veiligheid zouden hebben gebracht en niet zonder meer nog zeven maanden in hun eigen huis in Albanië zouden blijven wonen. Dergelijk gedrag getuigt geenszins van een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Bovendien is het nog frappanter dat verzoekende partij, kort voor haar komst naar België op 24 september 2021 – in de bestreden beslissing foutief vermeld als 2022 – van 3 tot en met 23 september 2021 in Griekenland verbleef om er te werken, doch naliet er een verzoek om internationale bescherming in te dienen en vervolgens nog terugkeerde naar Albanië om er haar gezin op te halen. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden het volgende gemotiveerd: “Voorts blijkt uit uw verklaringen en de stempels uit uw neerlegde paspoort dat u voor uw komst naar België, op 24 september 2022, van 3 tot en met 23 september 2021 in Griekenland verbleef. U gaf aan dat u met een vriend had afgesproken dat u daar zou gaan werken in een restaurant (CGVS, p. 11). Hoewel u hier een aantal weken verbleef, diende u hier geen verzoek om internationale bescherming in. Uw uitleg dat u dit niet deed omdat u er alleen was, u er ging werken en u vervolgens uw familie zou ophalen (CGVS, p. 11), kan hier niet weerhouden worden. Immers van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij na

aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u dit niet deed en nadien zelfs, al was het maar kortstondig, terugkeerde naar Albanië om uw gezin op te halen (CGVS, p. 11), ondermijnt op ernstige wijze uw ingeroepen vrees en uw voorgehouden vluchtrelaas.”

Verzoekende partij beperkt zich desbetreffend tot de uitleg in Griekenland geen verzoek te hebben ingediend omdat het er niet veilig was doordat het als buurland van Albanië makkelijk toegankelijk is voor Albanese, doch de Raad is van oordeel dat deze uitleg allerm minst soelaas biedt nu zij dan weer wel besloot er te gaan werken.

Bovenstaande vaststellingen ondergraven reeds op ernstige wijze de door verzoekende partij ingeroepen vrees en het door haar voorgehouden asielrelaas.

2.2.5. Verder wijst de Raad op het manifeste gebrek aan interesse in hoofde van verzoekende partij betreffende de kern van haar vrees, nu dienaangaande in de bestreden beslissing immers het volgende wordt vastgesteld: “De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u niet weet tot welke straffen de twee dames, die u ervan verdenkt u via tekstbericht in februari 2021 bedreigd te hebben en die samen met uw vader waren gearresteerd, effectief werden veroordeeld. Uw broer sprak enkel met de advocaat van uw vader die er van uit ging dat de dames tot twee of drie jaar zouden veroordeeld worden. Erop gewezen dat u een vonnis neerlegde waarin uw vader en de twee dames veroordeeld werden volgens uw verklaringen (CGVS, p. 5), kwam u niet verder dan te stellen dat u het niet aankan en dat het u niet interesseert, een verklaring die bezwaarlijk kan weerhouden worden als verschoning voor uw gebrek aan kennis inzake een kernelement van uw vrees. U weet trouwens evenmin met zekerheid of de dames intussen werden vrijgelaten (CGVS, p. 9). Verder is het op zijn minst opmerkelijk dat u nooit informeerde bij uw vader, die bij u thuis woonde, of hij ook nog problemen kende. Dat u verklaarde dat dit geen zin had omdat zij het op u gemunt hadden (CGVS, p. 8), volstaat in alle redelijkheid niet als verklaring. Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw vrees doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, quod non in casu. Hierbij dient aangestipt te worden dat u evenmin naging of iemand anders van uw familie, zijnde uw moeder, broer en of zus dergelijke problemen kende (CGVS, p. 9).”

De loutere uitleg van verzoekende partij dat zij zichzelf bespaart van de details omdat zij zich schaamt voor de veroordeling van haar vader, kan allerm minst volstaan om te verklaren waarom zij nagelaten heeft zich te informeren aangaande voormelde kernelementen van haar vrees.

Waar zij nog opwerpt dat het uiterst moeilijk is om te weten hoelang de vrouwen in de gevangenis verbleven, nu zij niet kan weten of zij vervroegd werden vrijgelaten dan wel hun volledige straf dienen te ondergaan, gaat verzoekende partij voorbij aan het gegeven dat zij zelfs niet getracht heeft te informeren of deze dames, die zij ervan verdenkt het dreigbericht te hebben verstuurd, intussen werden vrijgelaten. Het spreekt voor zich dat dergelijke informatie cruciaal is teneinde haar eigen situatie in te schatten. Dat verzoekende partij derhalve zulks heeft nagelaten, wijst dan ook op een grove desinteresse in haar hoofde en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.6. Bovendien duidt de Raad erop dat in verband met het door verzoekende partij ontvangen dreigbericht in februari 2021 en de vrees die zij sindsdien zou hebben gekend in de bestreden beslissing nog volgende pertinente opmerking wordt gedaan: “Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat één bedreiging per tekstbericht onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u geen verdere problemen meer kende in de zeven maanden waarin u nadien nog in Albanië verbleef (CGVS, p. 8), waardoor uit deze eenmalige bedreiging van februari 2021 evenmin anno 2022 enig actueel risico op vervolging of ernstige schade kan afgeleid worden.”

Verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij lijkt voor te houden dat verwerende partij zich beperkt zou hebben tot de vaststelling dat het tekstbericht onvoldoende zwaarwichtig is, zonder een toekomstgerichte beoordeling van haar vrees voor vervolging. Immers wordt er tevens op gewezen dat verzoekende partij nadien geen verdere problemen meer kende in de zeven maanden waarin zij nadien nog in Albanië verbleef, waardoor er geen concrete indicaties zijn dat zij anno 2022 omwille hiervan nog enig actueel risico op vervolging of ernstige schade zou kennen.

2.2.7. Daarenboven is de Raad van oordeel dat, zelfs indien enig geloof kan worden gehecht aan de bedreiging aan het adres van verzoekende partij na de veroordeling van haar vader, quod non, verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij voor deze bedreiging of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers motiveert verwerende partij dienaangaande op omstandige wijze als volgt: “U maakte verder niet aannemelijk dat u voor deze bedreiging of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Omdat u bang was deed u geen aangifte van de bedreiging (CGVS, p. 5-7, p. 10). U meent immers dat er in Albanië geen staat is en dat daders mits betaling kunnen vrijkomen (CGVS, p. 10). U ziet hoeveel daders vrijgelaten worden (CGVS, p. 10). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de

corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U brengt bovendien geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten van uw land. U komt wat dit betreft niet verder dan te stellen dat u wel een aangifte kan doen, maar u vraagt zich af waar u terecht kan indien een dader terug vrijkomt (CGVS, p. 10). In het licht van voorgaande informatie aangaande de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Albanië volstaat dergelijke algemene repliek niet om te besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.”

Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar een aantal rapporten waaruit moet blijken dat de bescherming door de Albanese autoriteiten niet steeds effectief is en werpt op dat er dan ook geen garantie is dat zij en haar gezin kunnen rekenen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. De Raad stelt evenwel vast dat deze bijgebrachte informatie geen ander licht werpt op bovenstaande bevindingen van verwerende partij, nu de geciteerde informatie immers betrekking heeft op het fenomeen bloedwraak, hetgeen in casu echter niet aan de orde is. De Raad wijst erop dat uit het geheel van de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de “COI focus: Albanië Algemene Situatie” van 15 juni 2020, verwerende partij met recht kon concluderen dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen. De Raad merkt hierbij op dat, zoals ook gesteld wordt in de bestreden beslissing, de door de nationale overheid geboden bescherming daadwerkelijk dient te zijn, doch deze dient niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Albanië teneinde aannemelijk te maken dat het haar in haar land van herkomst aan bescherming ontbeert, doch dient zij zulks in concreto aannemelijk te maken, alwaar zij op voormelde wijze echter manifest in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij nog opmerkt dat zij bang was om aangifte te doen omdat in de bedreiging stond dat zij de politie niet mocht contacteren, meent de Raad dat, in het licht van voormelde informatie aangaande de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Albanië, dit niet volstaat om te verklaren waarom zij zich voor haar problemen niet gericht heeft tot de Albanese autoriteiten. De Raad duidt erop dat het precies de bedoeling is van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Het is immers de taak van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en de burgers te beschermen.

2.2.8. Ten slotte stelt de Raad vast dat de door verzoekende partij bijgebrachte documenten, i.e. een kopie van haar paspoort, haar originele identiteitskaart, haar originele rijbewijs, een kopie van een vonnis d.d. 5 juni 2018 betreffende de veroordeling van haar vader en een screenshot van een tekstbericht waarin bedreigingen worden geuit aan haar adres, niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissing terecht het volgende gemotiveerd: “Uw documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Uw identiteit noch de veroordeling van uw vader word hier betwist. De ware omstandigheden waarin de bedreiging via tekstbericht werd verstuurd kunnen uit het ingediende screenshot van de bedreiging niet achterhaald worden. Evenmin volstaat het screenshot om te gewagen van een actuele vrees, noch om te besluiten dat u geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten in geval van problemen.” Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 11 april 2022 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Evenmin maakt verzoekende partij een schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat in casu niet het geval is.

2.2.14. Waar verzoekende partij en haar echtgenote middels een aanvullende nota plots ter terechtzitting komen aandragen met een nieuw bedreigingsbericht dat zij omschrijven als "What Appbericht met vertaling bedreiging van begin augustus 2018" kan door de Raad niet worden ingezien hoe deze afdruk enige afbreuk kan doen aan het voorgaande nu verzoekende partij dit nieuw bericht situeert in augustus 2018 doch zelf bij haar onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken stelt: "Tot 2021 is er niets gebeurd en plots in februari kregen wij die bedreigingen." (Vragenlijst 4 november 2021). Voorts zijn dergelijke afdrukken van WhatsApp-berichten eenvoudigweg vatbaar voor manipulatie en kunnen deze simpelweg worden bewerkt. Bovendien kan zulk bericht eenvoudigweg in scène worden gezet en op aanvraag zijn geschied.

2.2.15. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. "

Wat de persoonlijke toestand van verzoekende partij betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat inzake de door verzoekende partij aangehaalde verkrachting van augustus 2021 in de bestreden beslissing terecht op het volgende wordt gewezen: "Ook wat betreft de door u aangehaalde verkrachting van augustus 2021, waarvan u soms denkt dat deze verband houdt met de bedreiging die uw echtgenoot ontving in februari 2021 (CGVS, p. 6, 9), dient vastgesteld te worden dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de zoals hierboven beschreven aanwezige beschermingsmogelijkheden in Albanië. U heeft immers in Albanië naar aanleiding van deze problemen nooit de politie gecontacteerd. U verklaarde dat u niet naar de politie was gegaan omdat u bang was na de doodsbedreigingen die uw belagers hadden geuit en u niet wou dat uw familie die zich zorgen zou maken. U wou evenmin dat uw schoonfamilie en uw echtgenoot – die van u zou scheiden en het hoederecht over de kinderen zou nemen - op de hoogte zouden raken (CGVS, p. 5, 6). Dergelijke replieken zijn evenwel ontoereikend om uw nalaten te verschonen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere

problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.”

Verzoekende partij verwijst naar dit incident teneinde te verklaren waarom zij pas in september 2021 Albanië verlieten, stellende dat hierdoor haar vrees enorm toenam, en benadrukt dat zij derhalve niet enkel een dreigbericht kregen. De Raad wijst evenwel op de verklaring van haar man dat hij en zijn vrouw, *i.e.* verzoekende partij, reeds nadat zij het dreigbericht ontvingen in februari 2021 veel angst kenden (notities CGVS man d.d. 11/04/2022, p. 6). Het is dan ook wel degelijk bevreemdend dat zij niettemin nog gedurende zeven maanden in hun eigen huis in Albanië bleven en geen concrete maatregelen namen om zichzelf in veiligheid te stellen. Verder duidt de Raad erop dat verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* aantoont dat de door haar aangehaalde verkrachting van augustus 2021 enig verband houdt met de bedreiging die haar man ontving in februari 2021. Immers, uit haar verklaringen blijkt duidelijk dat zij zich louter baseert op vermoedens, doch geen concrete indicaties heeft waaruit blijkt dat er een verband bestaat tussen beide feiten (notities CGVS, p. 5 en 9).

Daarnaast wordt door verzoekende partij nog verwezen naar informatie aangaande geweld tegen vrouwen in Albanië. Verzoekende partij stelt dat hieruit blijkt dat er geen gelijkheid is tussen man en vrouw en dat alle types van geweld in Albanië jegens vrouwen nog al te vaak voorkomen en onbestraft blijven. Er is volgens haar dan ook geen enkele garantie dat zij zou worden geholpen door de Albanese autoriteiten.

De Raad stelt evenwel vast dat de informatie waarnaar verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift evenmin een ander licht werpt op bovenvermelde bevindingen van verwerende partij inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. De Raad wijst erop dat uit het geheel van de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de “*COI focus: Albanië Algemene Situatie*” van 15 juni 2020, verwerende partij met recht kon concluderen dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen. De Raad herhaalt ook hier dat de door de nationale overheid geboden bescherming daadwerkelijk dient te zijn, doch deze dient niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Albanië teneinde aannemelijk te maken dat het haar in haar land van herkomst aan bescherming ontbeert, doch dient zij zulks *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij op voormelde wijze echter manifest in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij verder stelt dat zij niet wilde dat iemand dit te weten kwam omdat zij zich schaamde, bemerkt de Raad nog dat, in het licht van voormelde informatie aangaande de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Albanië, dit niet volstaat om te verklaren waarom zij dit incident niet heeft aangegeven bij de Albanese autoriteiten. De Raad duidt erop dat het precies de bedoeling is van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Het is immers de taak van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en de burgers te beschermen.

Voorts wordt in verband met de door verzoekende partij aangehaalde vrees dat haar echtgenoot van haar zou scheiden en het hoederecht over de kinderen zou hebben in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende gesteld: “*Waar u vreest dat uw echtgenoot van u zou scheiden het hoederecht over de kinderen zou hebben, moet trouwens opgemerkt worden dat u zich nooit informeerde over uw rechten in deze (CGVS, p. 6-7). Dat uw echtgenoot zou willen scheiden – wat niet meer is dan een hypothetische vrees – (CGVS, p. 6) is op zich onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.*” Verzoekende partij laat deze motivering ongemoeid, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

Aangaande de verklaring van verzoekende partij dat zij mentale problemen heeft en hiervoor een psycholoog nodig heeft, wordt in de bestreden beslissing nog terecht gewezen op wat volgt: “*Wat betreft dat u mentale problemen heeft en dat u hiervoor een psycholoog nodig heeft, stelde u dat psychologische hulp in Albanië niet veel voorstelt en zij meestal enkel medicatie voorschrijven tegen stress (CGVS, p. 7). U baseerde zich hiervoor evenwel enkel op wat u vernomen had via kennissen (CGVS, p. 7). Uit niets blijkt dan ook dat u geen beroep kan doen op de in Albanië aanwezige gezondheidsinfrastructuur.*” Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

Verder duidt de Raad er nog op dat de verwijzing van verzoekende partij naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig is. Immers, de geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentwaarde. Haar verzoek dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient daarbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken. In acht genomen wat voorafgaat, blijft zij desbetreffend evenwel in gebreke.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat ook verzoekende partij bij het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 10 januari 2022 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees..

Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Derhalve wordt ook het door verzoekende partij ingestelde beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT